

[Aksel Larsen.]

kvarterer i København, de handlende indretter sig. Jeg tror, de handlende kan indrette sig efter en fornuftig kundebejning, sådan at de alle sammen har gavn af det og ingen har skade af det. Som sagt, en lukkelov er ikke en lov om, at man skal holde åbent så og så længe, den sætter grænser for, hvor længe man må holde åbent, og dér tillader jeg mig altså at mene, at de grænser, der sættes i det lovforslag, vi her har til behandling, nok er lige snævre nok.

Fra Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund hævdes det, at det vil være uhyre skadeligt for de ansatte i butikshandelsfaget, hvis vi får en liberaliseret lukkelov, for så får de længere arbejdstid og dårligere arbejdsforhold, og jeg ved ikke hvad. Jeg synes, man skal lade være med den snak, navnlig når den kommer fra en fagforening. Jeg tror, fagforeninger er til for at varetage deres medlemmer interesser og sørge for, at der tages rimeligt hensyn til deres arbejdstid og deres lønninger osv., og jeg tror ikke, at fagforeningerne skal indrette sig på, at det, der er fagforeningens opgave, skal varetages ved statshjælp, og det skal fagforeningen ikke tage sig af.

Det er ganske klart, at hvis man liberaliserer lukkeloven, ikke den uhyre beskedne liberalisering, der her er foreslået, men hvis man virkelig liberaliserer lukkeloven, giver mulighed for at holde åbent længere, ja, så må man ændre arbejderbeskyttelsesloven sådan, at man her sikrer, at der ikke sker misbrug, men i øvrigt er spørgsmålet om arbejdstid og løn i det fag vel ligesom i andre fag også et spørgsmål, som fagforeningen må tage sig af, og som fagforeningen vil kunne tage sig af. Jeg kan ikke tænke mig det anderledes.

Jeg beklager, at ministeren efter alt, hvad der er kommet frem, har måttet stramme sit lovforslag i forhold til, hvad han åbenbart selv ønskede, og hvad han, så vidt jeg forstår, havde den samlede regerings tilslutning til, sådan at det lovforslag, vi nu er præsenteret for, er dårligere, end det ville være blevet, hvis ikke venstre, Danmarks liberale parti, pludselig havde slået sig i tøjret og erklæret, at de ville ikke finde sig i en liberalisering på dette område.

Jeg har med interesse hørt hr. Jens Peter

Jensen (Sorø amt) holde sin ordførertale her; den var mærkværdig mild, og han beklagede, at nogle havde sanket gloende kul på handelsministerens skyldige eller uskyldige hoved, og mente, at det var vel handelsministeren selv, der havde gjort det. Jeg mener at kunne erindre noget om en vis indsats af hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), hvorved han fik sat venstre i bevægelse, sådan at venstre nedlagde veto mod, at handelsministeren fremsatte det lovforslag, han havde regeringens tilslutning til, og som handelsministeren gerne ville have fremsat. Så er det selvfølgelig prisværdigt, at hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) nu siger, at det er glædeligt, at handelsministeren er forhandlingsvillig. Det har han vist kun været under nødvendighedens og hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt)s tryk. Det er pænt af hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) at holde sådan en tale som den, han holdt, for han sparker da ikke til en mand, han selv har slået til jorden, men alligevel havde det været bedre, hvis vi ikke havde været ude for de tilstande, vi er ude i, hvor et enkelt regeringsparti kan nedlægge veto mod noget, som de øvrige regeringspartier ønsker at fremme. På den måde er man faktisk i stand til at sikre, at et enkelt regeringsparti eller rettere sagt flertallet i dets folketingsgruppe kan forhindre, at folketinget vedtager noget, der måske ellers er et stort flertal for i folketinget. Ja, for det er jo det, der er tilstanden, når vi har en flerpartiregering herhjemme. Sådan var det også under tidligere flerpartiregeringer. Så længe man har den regel, at hvad regeringspartier ikke kan enes om, skal de lade ligge, så er det muligt for et enkelt regeringsparti eller for flertallet i dets folketingsgruppe at nedlægge veto mod noget, som ellers burde gennemføres, men det er ikke godt for folkestyret. Jeg tror heller ikke, at det er godt for landet.

Jeg ved ikke, om det nu er låst så fast, at nu foreligger der et forslag fra regeringen, og dette kan ikke ændres. I så tilfælde kan vi jo nøjes med principdebatten nu. Hvis der er nogen som helst muligheder for at forbedre lukkelovsforslaget, for yderligere at liberalisere lukkeloven, ud over hvad der findes i dette regeringsforslag, så vil vi gerne medvirke til udvalgsbehandling. Men det er også vor forudsætning.